

Transcript of Teacher Interview Greek Version

Meeting with Orestis Bollano – 30 Οκτωβρίου 2025, 16:04 – Διάρκεια 35:45.

0:03 – ORESTIS BOLLANO: Λοιπόν, Μαριάννα, καλώς ήρθες· να σου πω λίγα πράγματα για εμάς. Είμαστε μια ομάδα φοιτητών που κάνουμε ένα μάθημα πάνω στην Τεχνητή Νοημοσύνη και γενικότερα προσπαθούμε να δούμε πώς μπορεί να βοηθήσει σε διάφορους τομείς. Συγκεκριμένα, επιλέξαμε να δούμε πώς μπορεί να βοηθήσει τους/τις εκπαιδευτικούς στην τάξη, είτε για προσωπική τους χρήση είτε για να στηρίξει τους/τις μαθητές/τριες.

0:05 – MARIANNA MOSCHIDOU: Ωραία.

0:33 – ORESTIS BOLLANO: Άρα, για αρχή, πες μου λίγα πράγματα για σένα: πόσο καιρό διδάσκεις, σε ποιες τάξεις, και οτιδήποτε θεωρείς σχετικό.

0:56 – MARIANNA MOSCHIDOU: Εγώ είμαι νηπιαγωγός, αποφοίτησα το 2017 και από τότε διδάσκω. Ξεκίνησα με ιδιαίτερα στο δημοτικό, έκανα σχεδόν όλες τις τάξεις, και τα τελευταία πέντε χρόνια δουλεύω κυρίως σε νηπιαγωγείο και σε παράλληλη στήριξη, ενώ έχω βοηθήσει και πρωτάκια στη μελέτη.

1:26 – ORESTIS BOLLANO: Αυτή την περίοδο είσαι σε δημόσιο ή ιδιωτικό σχολείο;

1:30 – MARIANNA MOSCHIDOU: Τα τελευταία χρόνια είμαι σε δημόσιο· παλαιότερα είχα δουλέψει και σε ιδιωτικό για δύο χρονιές.

1:32 – ORESTIS BOLLANO: Παράλληλα κάνεις και ιδιαίτερα μαθήματα μετά το πρωινό πρόγραμμα;

1:44 – MARIANNA MOSCHIDOU: Πλέον όχι· από πρόπερσι δουλεύω και σε οδοντιατρείο ως δεύτερη δουλειά – άσχετο με την εκπαίδευση, αλλά εντάξει.

1:53 – ORESTIS BOLLANO: Κι εκεί έχει παιδάκια ως πελάτες, φαντάζομαι, αν και όχι μόνο.

1:57 – MARIANNA MOSCHIDOU: Ναι, έχει και παιδάκια, αλλά όχι μόνο.

2:01 – ORESTIS BOLLANO: Άρα τώρα περιμένεις τοποθέτηση σε σχολείο αυτή την περίοδο;

2:09 – MARIANNA MOSCHIDOU: Ναι, περιμένουμε τις προσλήψεις του Νοεμβρίου.

2:12 – ORESTIS BOLLANO: Ωραία· θα ήθελα να μου περιγράψεις μια τυπική εβδομάδα στο σχολείο, είτε στο νηπιαγωγείο είτε με τα πρωτάκια, για να δούμε και διαφορές.

2:35 – MARIANNA MOSCHIDOU: Θα μιλήσω πρώτα για την παράλληλη στήριξη, γιατί τα τελευταία τέσσερα χρόνια κάνω κυρίως αυτό και είναι εξατομικευμένη διδασκαλία. Πηγαίνω παράλληλα με τις θεματικές του σχολείου σε συνεννόηση με τη δασκάλα: π.χ. αν την επόμενη εβδομάδα το θέμα είναι «φρούτα του φθινοπώρου», προετοιμάζω υλικό με βάση τις ανάγκες των παιδιών που υποστηρίζω. Αν, για παράδειγμα, ένα παιδί έχει δυσκολία συγκέντρωσης, κάνουμε την ίδια δραστηριότητα με πιο αργό ρυθμό και πιο κοντά στα ενδιαφέροντά του· αν άλλο παιδί έχει δυσκολία κατανόησης, χρησιμοποιώ πιο απλές λέξεις και βήματα.

3:50 – ORESTIS BOLLANO: Δεν είμαι πολύ εξοικειωμένος με την παράλληλη στήριξη· θες να μου εξηγήσεις λίγο πώς λειτουργεί;

4:10 – MARIANNA MOSCHIDOU: Βεβαίως. Τα παιδιά, ανάλογα με τη δυσκολία τους, έχουν διάγνωση από δημόσιο φορέα/ειδικό κέντρο και έγγραφο που τους δίνει δικαίωμα

παράλληλης στήριξης, δηλαδή να έχουν έναν/μία εκπαιδευτικό μαζί τους όλη τη χρονιά. Στην πράξη, λόγω ελλείψεων, συχνά ο/η εκπαιδευτικός μοιράζεται σε περισσότερα παιδιά, π.χ. πέρσι είχα τέσσερα παιδιά ευτυχώς στην ίδια τάξη, υπάρχουν περιπτώσεις και σε διαφορετικές τάξεις όπου «τρέχεις» από αίθουσα σε αίθουσα. Συνήθεις διαγνώσεις είναι ΔΕΠ-Υ, αυτισμός κ.ά., και ο ρόλος είναι να στηρίζεις το παιδί μέσα στην τάξη.

5:30 — ORESTIS BOLLANO: Άρα βρίσκεσαι μέσα στην αίθουσα την ώρα του μαθήματος μαζί με το παιδί και την/τον δασκάλα/ο του τμήματος;

5:47 — MARIANNA MOSCHIDOU: Ναι, σωστά. Στο δημοτικό κάθομαι συνήθως κοντά, όχι κολλητά, για να μη στιγματίζεται το παιδί· στο νηπιαγωγείο, επειδή δεν υπάρχουν θρανία αλλά γωνιές/τραπεζάκια και πολύ κίνηση, παρατηρώ και επεμβαίνω όπου χρειαστεί, όχι με μόνιμη «συνεξάρτηση».

6:28 — ORESTIS BOLLANO: Θες να περιγράψεις μερικές ενδεικτικές περιπτώσεις δυσκολιών, όπως υπερκινητικότητα ή αυτισμός, και πώς τις διαχειρίστηκες;

6:54 — MARIANNA MOSCHIDOU: Πριν δύο χρόνια είχα ένα παιδί με αυτισμό, υπερκινητικότητα και επιληψία, αρκετά απαιτητικός συνδυασμός. Δεν μπορούσε να συμβαδίσει στην ολομέλεια: σηκωνόταν, κοιτούσε έξω, ήθελε να κινηθεί, οπότε τον απομόνωνα διακριτικά για λίγα λεπτά στην ίδια θεματική για να εκτονώσει ενέργεια και να συγκεντρωθεί, χωρίς να συνδέεται με «παίζω όποτε θέλω».

8:02 — MARIANNA MOSCHIDOU: Μερικές φορές βγαίναμε λίγο έξω από την τάξη και δουλεύαμε οι δυο μας πάνω στο ίδιο θέμα για να μειωθούν τα ερεθίσματα· αυτό βοηθούσε συχνά μέσα στη χρονιά, αν και όχι πάντα. Αν καθόταν με φίλους στο τραπεζάκι, αποσπούσε την προσοχή του με κασετίνες και κουβέντα και δεν έκανε τη δραστηριότητα.

8:40 — ORESTIS BOLLANO: Έχοντας τέτοιες περιπτώσεις, μπορείς να αλληλεπιδράς και με τα υπόλοιπα παιδιά της τάξης ώστε να στηρίζεις τη/τον δασκάλο/α;

9:01 — MARIANNA MOSCHIDOU: Ναι· τα τελευταία χρόνια ο κανονισμός μιλά για «συνδιδασκαλία», η παράλληλη στήριξη θεωρείται δεύτερος/η εκπαιδευτικός της τάξης, όχι μόνο για τα παιδιά με διάγνωση. Δηλαδή στηρίζουμε όλα τα παιδιά, ενώ για τα παιδιά με διάγνωση υπάρχει και γραπτό εξατομικευμένο πλάνο με στόχους και αποτίμηση προόδου.

10:03 — MARIANNA MOSCHIDOU: Στην καθημερινότητα αυτό σημαίνει βοήθεια σε όλους/ες, με έμφαση όπου υπάρχουν ειδικές ανάγκες, και συμμετοχή και στις ενημερώσεις γονέων.

10:24 — ORESTIS BOLLANO: Τι είδους βοήθεια χρειάζονται συνήθως τα παιδιά στην τάξη και τι μπορούν να κάνουν οι γονείς στο σπίτι συμπληρωματικά;

10:58 — ORESTIS BOLLANO: Γίνεται μόνο στο σχολείο ή είναι αναγκαίος ο συνδυασμός με το σπίτι;

11:08 — MARIANNA MOSCHIDOU: Το ιδανικό είναι σταθερή επικοινωνία με τους γονείς, έστω εβδομαδιαία. Είχα «τετραδιάκι επικοινωνίας» όπου έγραφα σύντομα μηνύματα πριν φύγω και οι γονείς απαντούσαν· θέλει προσοχή γιατί τα γραπτά παρερμηνεύονται, αλλά με καλή σχέση βοηθά πολύ περισσότερο από πεντάλεπτες πόρτας.

12:10 — MARIANNA MOSCHIDOU: Π.χ. παιδί με δυσκολία στη λεπτή κινητικότητα (κόψιμο, γράψιμο)· πρότεινα στη μαμά απλά σχήματα για κόψιμο στο σπίτι και σταδιακή αύξηση δυσκολίας, τέτοιες μικρές στοχευμένες ασκήσεις βοηθούν.

12:48 — ORESTIS BOLLANO: Κάθε παιδί χρειάζεται διαφορετική διαχείριση· δώσε

παραδείγματα στο πώς ανταποκρίνονται καλύτερα στο feedback.

13:32 – MARIANNA MOSCHIDOU: Εντελώς εξατομικευμένα. Π.χ. κορίτσι με αυτισμό χωρίς γνωστικές δυσκολίες, αλλά με δυσκολία στη ρύθμιση συναισθήματος: δεν δούλευε το «κάθομαι δίπλα σου» γιατί θύμωνε, βοηθούσε περισσότερο ήρεμη, φιλική προσέγγιση με τεχνικές αναπνοών/μέτρηση όταν αγχωνόταν.

15:36 – MARIANNA MOSCHIDOU: Άλλο παιδί με ανασφάλεια με φώναζε συνέχεια χωρίς να χρειάζεται· εκεί δούλεψε το «δοκίμασε μόνος/η και έρχομαι αν δυσκολευτείς», για να ενισχυθεί η αυτοπεποίθηση, σε άλλα παιδιά αυτή η στάση θα τα τρόμαζε, άρα προσαρμογή ανά περίπτωση.

16:26 – ORESTIS BOLLANO: Αν είχες «μαγικό ραβδί», τι θα άλλαζες στη διδασκαλία ώστε όλα τα παιδιά να νιώθουν οικεία μέσα στην αίθουσα;

16:42 – MARIANNA MOSCHIDOU: Περισσότερους/ες εκπαιδευτικούς στην τάξη με κάποια εξειδίκευση (μουσική, κίνηση, κ.λπ.) και περισσότερες θέσεις παράλληλης στήριξης για εξατομίκευση. Στην Αθήνα υπάρχουν συχνά 24 παιδιά (νήπια και προνήπια μαζί) με μία εκπαιδευτικό, που κάνει την εξατομίκευση πολύ δύσκολη, θα ήθελα μικρότερες ομάδες ή διαχωρισμό.

18:04 – ORESTIS BOLLANO: Στα 24 παιδιά υπάρχει πολύ ενέργεια/υπερκινητικότητα και αυτό δυσκολεύει τη ροή.

18:14 – ORESTIS BOLLANO: Τα τελευταία χρόνια βλέπω πολλούς να «λύνουν» την υπερκινητικότητα δίνοντας tablet/κινητό. Πώς βλέπεις την αντιμετώπιση αυτή από γονείς και πώς διαχειρίζεστε την τεχνολογία στην τάξη;

18:54 – MARIANNA MOSCHIDOU: Τα παιδιά είναι πλήρως εξοικειωμένα. Στο νηπιαγωγείο, στο ελεύθερο παιχνίδι, συχνά παίζουν μιμητικά «έχω tablet/κινητό», «σκρολάρω», η τεχνολογία είναι πολύ μέσα στη ζωή τους και φαίνεται στις συμπεριφορές.

20:07 – MARIANNA MOSCHIDOU: Δεν είμαι γονιός και καταλαβαίνω ότι χρειάζονται χρόνο, αλλά παρατηρώ μεγάλη βαρεμάρα στα παιδιά σε σχέση με παλιότερα. Μετά από βίντεο με γρήγορες εναλλαγές και έντονα ερεθίσματα, ό,τι κάνουμε εμείς στην τάξη φαίνεται λιγότερο εντυπωσιακό και χάνουν εύκολα το ενδιαφέρον.

21:03 – MARIANNA MOSCHIDOU: Γι' αυτό θεωρώ ότι πρέπει να εισαχθεί τεχνολογία και στο σχολείο, με μέτρο και όρια – αν και το «όριο» είναι δύσκολο να μπει.

21:06 – ORESTIS BOLLANO: Ειδικά στην Ελλάδα, συχνά δεν υπάρχουν ούτε προτζέκτορες ούτε οθόνες, κάτι που δυσκολεύει να κινήσεις το ενδιαφέρον.

21:41 – MARIANNA MOSCHIDOU: Είναι πράγματι πολύ δύσκολο.

21:46 – ORESTIS BOLLANO: Τι θα άλλαζες τεχνολογικά στην αίθουσα αν είχες ελευθερία;

22:01 – MARIANNA MOSCHIDOU: Θα έβαζα προτζέκτορα και διαδραστικό πίνακα, εξαιρετικό εργαλείο, αν και δεν έτυχε να δουλέψω σε τάξη που είχε. Ιδανικά, και οθόνες/συσκευές στα τραπέζια, αλλά να χρησιμοποιούνται μόνο μέσα σε συγκεκριμένο πλαίσιο δραστηριοτήτων, όχι στο ελεύθερο παιχνίδι.

23:23 – ORESTIS BOLLANO: Αν υπήρχαν tablet και ένας βοηθός τεχνητής νοημοσύνης που τα «κλειδώνει» σε δραστηριότητες, τι θα του ανέθετες μέσα στην αίθουσα και τι για την οργάνωση του μαθήματος;

24:06 – MARIANNA MOSCHIDOU: Θα ήθελα «πίστες»/επίπεδα που ακολουθούν το μάθημα,

με καθοδήγηση ώστε να μη βρίσκουν έτοιμες λύσεις αλλά να λύνουν μικρά «παιχνίδια» ευθυγραμμισμένα με τη θεματική.

24:54 — MARIANNA MOSCHIDOU: Π.χ. στη θεματική «φρούτα φθινοπώρου» να κάνουν αντιστοιχίσεις και να προχωρούν επίπεδα, κάθε μικρή νίκη κρατάει το ενδιαφέρον, ειδικά αν δουλεύουν σε ομάδες.

25:14 — ORESTIS BOLLANO: Και για σένα, στην προετοιμασία;

25:28 — MARIANNA MOSCHIDOU: Φυσικά· γλιτώνει πολύ χρόνο στην εύρεση/παραγωγή εικόνων, καρτελών, ημερολογίων τάξης κ.λπ.. Αντί να στήνω από το μηδέν στο Word, ζητώ, π.χ., «μήνες του φθινοπώρου σε φύλλα δέντρων» και κερδίζω μισή ώρα που επενδύω αλλού — το ίδιο και σε γιορτές.

26:50 — MARIANNA MOSCHIDOU: Για ποιήματα/κειμενάκια προτιμώ συνεργατική δημιουργία με τα παιδιά και υποβοήθηση από το εργαλείο, όχι έτοιμα, βγαίνουν ωραία πράγματα και τα παιδιά βλέπουν ότι η τεχνολογία μας βοηθά, δεν μας «αντικαθιστά».

27:32 — ORESTIS BOLLANO: Ο κίνδυνος είναι η υπερβολική εξάρτηση όταν «σου δίνει τις απαντήσεις». Βλέπεις άλλους κινδύνους και τι θα περιόριζες;

28:23 — MARIANNA MOSCHIDOU: Η εξάρτηση υπάρχει σε όλες τις ηλικίες και δεν μπορείς απλώς να την «απαγορεύσεις». Καλύτερα να μάθουμε τα παιδιά να προσπαθούν πρώτα μόνα τους και μετά να χρησιμοποιούν το εργαλείο ως βοήθεια μέχρι ενός σημείου, όχι ως υποκατάστατο σκέψης.

29:31 — ORESTIS BOLLANO: Στην τάξη ελέγχεται, αλλά στο σπίτι δεν υπάρχει πάντα επίβλεψη. Οι γονείς δουλεύουν ή δεν μπορούν να βοηθήσουν· θα το πρότεινες για το σπίτι και τι θα σε φόβιζε;

30:34 — MARIANNA MOSCHIDOU: Προτιμώ η μάθηση να γίνεται κυρίως στο σχολείο και στο σπίτι να δίνεται, αν χρειάζεται, μια ερευνητική «αφορμή» με την AI, π.χ. να φάξει κάτι και να το παρουσιάσει την επόμενη. Όχι ροή από «φύλλα εργασίας» και επανάληψη ατελείωτων ασκήσεων στο σπίτι.

31:31 — MARIANNA MOSCHIDOU: Είναι δικαίωση για τα παιδιά να λύνουν πράγματα στην τάξη και να μαθαίνουν εκεί, μέσα στην ομάδα.

31:43 — ORESTIS BOLLANO: Σε κράτησα παραπάνω γιατί ήταν πολύ ενδιαφέρον — αν έχεις κάτι τελευταίο για την AI που δεν καλύψαμε, πες το.

32:39 — MARIANNA MOSCHIDOU: Οι ερωτήσεις ήταν πολύ εύστοχες· περισσότερο περιμένω να δω τη δική σας πρόταση. Χρησιμοποιούμε την τεχνολογία με χαρά· αν σκεφτώ κάτι επιπλέον, θα επανέλθω.

33:12 — MARIANNA MOSCHIDOU: Άρα ασχολείστε με το πώς θα εισαχθεί η Τεχνητή Νοημοσύνη στην εκπαίδευση, σωστά;

33:23 — ORESTIS BOLLANO: Ναι, η εργασία μας αφορά τη δημιουργία ενός βοηθού AI ως «δεξί χέρι» του/της εκπαιδευτικού για αλληλεπίδραση με τους/τις μαθητές/τριες αλλά και για οργάνωση γύρω από το μάθημα. Θέλουμε επίσης να δούμε την αλληλεπίδραση με τους/τις μαθητές/τριες που μεγάλωσαν με την AI παρούσα παντού.

34:42 — ORESTIS BOLLANO: Μας ενδιαφέρει ιδιαίτερα πώς είναι αυτή η αλληλεπίδραση στη νέα γενιά — οι απαντήσεις σου ήταν καταπληκτικές.

34:56 — ORESTIS BOLLANO: Ευχαριστώ πάρα πολύ· ήταν ακριβώς αυτό που χρειαζόμασταν

για να δούμε την αλληλεπίδρασή σου τόσο με τα παιδιά που υποστήριξες όσο και με την υπόλοιπη τάξη των 24 παιδιών.

35:29 – MARIANNA MOSCHIDOU: Σίγουρα ναι· καλή επιτυχία να έχετε.